RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 126.133 van 8 december 2003
in de zaak A. 127.865/XIV-12.076.

In zake : 1. XXX,
2. XXX,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat S. VAN ROSSEM,
kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
Boomgaardstraat 93

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beide van Nepalese nationaliteit, op 8 oktober 2002 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2002 tot bevestiging van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van respectievelijk 21 februari 2000 en 8 januari 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partijen op dezelfde dag hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissingen;

Gelet op de beschikking van 18 oktober 2002 waarbij aan de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 november 2003;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN die, loco Advocaat S. VAN ROSSEM verschijnt voor de verzoekende partijen en van Adjunct-adviseur V. HOEFNAGELS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat:

1.1. XXX, eerste verzoekende partij, van Nepalese nationaliteit, is in België binnengekomen op 17 november 1999 en heeft zich op 18 november 1999 vluchteling verklaard.

1.2. Op 21 februari 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. XXX, tweede verzoekende partij, van Nepalese nationaliteit, is in België binnengekomen op 3 oktober 2001 en heeft zich op 18 oktober 2001 vluchteling verklaard.

1.4. Op 8 januari 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.5. De beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2002 tot bevestiging van de beslissingen van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van respectievelijk 21 februari 2000 en 8 januari 2002 tot weigering van verblijf zijn als volgt gemotiveerd:

Wat de eerste verzoekende partij betreft:

“(...)
Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
U verklaarde de Nepalese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Durlung (Parbat district). Uw vader, die sympathisant was van de ‘Maoïstische Partij’, zou in 2053 (Westerse datum 1996 - 1997) zijn gearresteerd door de politie. Uw vader zou twee maanden zijn vastgehouden en zou tijdens deze detentie zijn gefolterd. Sindsdien zou u grote haat hebben gekoesterd tegen de politie, en in 2054 (1997-1998) zou ook u sympathisant zijn geworden van de ‘Maoïstische Partij’. U zou pamfletten voor de partij hebben opgehangen, deelgenomen hebben aan verschillende partijprogramma's en aan de bevolking de raad hebben gegeven tegen het regime te revolteren. Op (01.11.2055) 13.02.1999 zou u, tijdens een vergadering van bovenvermeld partij, samen met enkele vrienden door de politie zijn gearresteerd. U zou naar het politiekantoor van Kusma zijn gebracht en ongeveer twee maanden later zou u, na ondertekening van een voor u onleesbaar document, zijn vrijgelaten. Na uw vrijlating zou u zich opnieuw voor de ‘Maoïstische Partij’ hebben ingezet. Op 19.06.2056 (6 oktober 1999) zou u, daar uw echtgenote zwanger was, naar Pokhara zijn gereisd om haar te laten onderzoeken door een dokter. U en uw echtgenote zouden er bij uw grootvader hebben gelogeerd. Op 21.06.2056 (8 oktober 1999) zou uw grootvader u hebben verteld dat uw moeder hem had meegedeeld dat op er op 20.06.2056 (7 oktober 1999) een bankoverval had plaatsgevonden te Durlung. Hira Singh Gurung, een inwoner van uw dorp en een lid van de ‘Nepal Congress party’(‘NCP’), zou bij de politie een klacht hebben ingediend tegen u, daar hij u verdacht van medeplichtigheid aan deze bankoverval. Uw moeder zou uw grootvader hebben ingelicht dat de politie reeds uw woning was binnengevallen op zoek naar u. Ze zouden in het bezit zijn geweest van een arrestatiebevel maar uw moeder zou dit gerechtelijk document niet hebben ontvangen. Uw moeder zou u dan ook de raad hebben gegeven naar Bhairahawa te reizen waar uw oom woonachtig was. U zou deze raad hebben opgevolgd maar daar u geen zin had om ondergedoken te blijven leven zou u besloten hebben Nepal te verlaten. Op 26.10.1999 zou u naar Delhi zijn gereisd waar u drie weken zou zijn verbleven. Op 14.11.1999 zou u via Frankrijk naar België zijn gekomen. U vroeg hier asiel aan op 18.11.1999.
In eerste instantie dient te worden opgemerkt dat uw opeenvolgende verklaringen enerzijds enkele tegenstrijdigheden en anderzijds een omissie bevatten waardoor de geloofwaardigheid van uw relaas wordt ondermijnd. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 25.11.1998 lid werd van de ‘Maoïstische Partij’ (Gehoor DVZ vraag 42). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u louter sympathisant te zijn geweest van deze partij en op de uitdrukkelijke vraag of u ooit lid werd van deze partij antwoordde u negatief (Gehoor CGVS p. 2). Voorts beweerde u op de Dienst vreemdelingenzaken dat uw vader één maand werd vastgehouden (Gehoor DVZ vraag 42), terwijl dat u op het Commissariaat-generaal de duur van diens detentie verhoogde tot twee maanden (Gehoor CGVS p. 5). Verder beweerde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u op 13.02.1999 (01.11.2055) wegens deelname aan een betoging werd gearresteerd (gehoor DVZ vraag 42). Op het Commissariaat-generaal antwoordde u op de vraag of u deelnam aan een betoging of een vergadering dat het om een vergadering ging (Gehoor CGVS p. 5). Tenslotte verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken enkel dat uw vader aanhanger was van Communistische ideeën maar maakte u, in tegenstelling met uw gehoor op het Commissariaat-generaal, nergens melding van het feit dat hij ook sympathisant was van de ‘Maoïstische Partij’ (Gehoor DVZ vraag 42 en Gehoor CGVS p. 4 en 5).
Wat er ook van zijn, u heeft niet aannemelijk gemaakt uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u het slachtoffer zou zijn geweest van een systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Conventie van Genève. U werd weliswaar éénmaal door de politie gearresteerd maar zou zonder verdere rechtsgevolgen zijn vrijgelaten. Bovendien baseert u uw verklaring dat er een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd op een louter gerucht van uw moeder. U slaagde (u) er dan ook niet in aannemelijk te maken dat u niet elders in Nepal een veilig onderkomen zou kunnen vinden en buiten uw regio van herkomst zou kunnen leven zonder risico op vervolging door de Nepalese autoriteiten. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u louter sympathisant was van de ‘Maoïstische Partij’ en dat uw politieke activiteiten eerder beperkt bleven tot het het kleven van pamfletten, het bijwonen van programma's van de partij en het geven van raad aan mensen. (Gehoor CGVS p. 3b). Hieruit blijkt dan

ook dat u geen leidinggevende functie bekleedde binnen uw partij. Uit bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt namelijk dat low-profile Maobadi en sympathisanten geen vrees moeten hebben voor vervolging op nationaal niveau en zich in een ander district of in andere grote steden van Nepal kunnen vestigen (Missierapport Nepal, dd. maart 2002, Missie uitgevoerd door een vertegenwoordiger van CEDOCA, documentatie- en researchdienst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, pagina 27-29 en pagina 33 + actualisatie Missierapport Nepal, nota CEDOCA, dd. 07/06/02). Bovendien wijst ook het feit dat uw tocht langs de verschillende districten in Nepal op weg naar India volgens uw verklaringen probleemloos verliep er op dat de Nepalese autoriteiten u niet intensief zoeken (gehoor CGVS p. 3).
Tenslotte kan u geen enkel identiteitsdocument neerleggen en antwoordde u negatief op de vragen of u documenten ter staving van uw aangehaalde arrestaties en ter staving van het feit dat u nationaal wordt gezocht in uw bezit hebt (Gehoor CGVS p. 3 en 8). (...).".

Wat de tweede verzoekende partij betreft:

"(...)
Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
U verklaarde de Nepalese nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Burlibang (Baglung district). Sinds uw huwelijk zou u te Durlung (Parbat district) hebben gewoond. Op 19.06.2056 (6 oktober 1999) zou u, daar u zwanger was, samen met uw echtgenoot naar Pokhara zijn gereisd waar u zich medisch liet onderzoeken. U zou bij de grootvader van uw echtgenoot hebben gelogeerd. Op 20.06.2056 (8 oktober 1999) zou de grootvader van uw man via uw schoonmoeder hebben vernomen dat de landbouwbank te Durlung werd overvallen. Uw schoonmoeder zou hebben verteld dat de politie reeds de woning was binnengevallen op zoek naar uw echtgenoot daar hij verdacht werd van medeplichtigheid aan deze bankoverval. Toen u samen met uw echtgenoot van het ziekenhuis terug bij uw grootvader aankwam zou deze laatste u hebben ingelicht over dit telefoontje. De volgende dag zou uw echtgenoot daar hij schrik had te worden gearresteerd naar zijn oom te Bhairaua zijn vertrokken. U zou naar huis zijn teruggekeerd. Op 24.06.2056 (11 oktober 1999) zouden drie politieagenten uw woning zijn binnengevallen. Ze zouden u hebben gevraagd waar uw echtgenoot was, zouden u hebben vernederd en u zou naar het politiekantoor van Durlung zijn meegenomen. Hier zou u opnieuw zijn ondervraagd over de verblijfplaats van uw echtgenoot maar daar u hen niet kon antwoorden zou u zijn geslagen. Op 09.07.2056 (26 oktober 1999) zou u, daar uw gezondheidstoestand achteruit was gegaan, zijn vrijgelaten. Na uw vrijlating zou de politie nog regelmatig zijn langsgekomen om te controleren of uw echtgenoot niet aanwezig was. Daar u steeds door de politie werd lastiggevallen zou u op 10.02.2057 (5 mei 2000) naar uw ouders te Buritbang zijn verhuisd. In 05.2057 (augustus 2000) zou de oom van uw echtgenoot een brief van uw man hebben ontvangen waarin hij schreef dat hij in België woonachtig was. Op 10.11.2057 (21 februari 2001) zou te Ramata een man door de Maobadi zijn aangevallen. Deze man zou uw echtgenoot hebben beschuldigd van medeplichtigheid aan deze aanval. Twee dagen later zou de politie bij uw schoonouders zijn binnengevallen. Uw schoonouders zouden door de politie zijn bedreigd en de politie zou hen hebben ondervraagd over de verblijfplaats van u en uw echtgenoot. Op 15.11.2057 (25 februari 2001) zou de politie naar de woning van uw ouders zijn gekomen. U zou opnieuw zijn gevraagd waar uw echtgenoot was maar u zou hebben geantwoord dat u dat nog steeds niet wist. De politie zou u en uw zoon naar het politiekantoor van Burtibang hebben meegenomen en u zou wederom door de politie zijn ondervraagd en geslagen. Op 15.12.2057 (28 maart 2001) zou u, dankzij de hulp van een advocaat en na betaling van 28.500 roepies, zijn vrijgelaten. Omdat u het beu was om door de politie te worden lastiggevallen zou u op 20.12.2057 (2 april 2001) naar de grootouders van uw echtgenoot te Pokhara zijn gereisd.
Tijdens uw verblijf daar zou de politie nog regelmatig bij uw ouders en schoonouders zijn langs geweest en uw vader zou u de raad hebben gegeven uw echtgenoot achterna te reizen. Op 10 september 2001 reisde u met uw zoon naar Kathmandu en op

28 september 2001 zou u naar Delhi zijn doorgereisd. Uiteindelijk zou u via Denemarken naar België zijn gereisd waar u op 18.10.2001 asiel aanvroeg.
Er dient te worden opgemerkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt uw land van herkomst te zijn ontvlucht omdat u het slachtoffer zou zijn geworden van een systematische en persoonlijke vervolging in de zin van de Conventie van Genève. U verklaart immers nooit politiek actief te zijn geweest in Nepal (Gehoor CGVS p. 2) en louter problemen te hebben gekend omwille van de politieke sympathieën van uw echtgenoot. U werd weliswaar tweemaal door de politie gearresteerd maar zou zonder verdere rechtsgevolgen zijn vrijgelaten. In dit verband dient trouwens te worden aangestipt dat u geen enkel document neerlegt in verband met uw aangehaalde problemen en waaruit zou blijken dat u een gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie dient te koesteren. Verder kunt u evenmin aannemelijk maken waarom de politie u over heel Nepal zou zoeken, temeer daar er nooit een arrestatiebevel of 'First Information Report' (officiële aanklacht) tegen u werd uitgevaardigd. U verklaart zelf dat u niet te Pokhara bleef daar uw familie u aanraadde het land te verlaten. Op de vraag waarom u zich niet in een grote stad van Kathmandu zou kunnen vestigen antwoordde dat u er eventueel problemen zou kunnen krijgen (Gehoor CGVS p. 8). Deze uitleg is echter geen afdoende bewijs voor het feit dat u nationaal zou worden gezocht en is bovendien louter op vermoedens gebaseerd. Bovendien blijkt uit bronnen waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat low-profile Maobadi en sympathisanten geen vrees moeten hebben voor vervolging op nationaal niveau en zich in een ander district of in andere grote steden van Nepal kunnen vestigen (Missierapport Nepal, dd. maart 2002, Missie uitgevoerd door een vertegenwoordiger van CEDOCA, documentatie- en researchdienst van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, pagina, 27 - 29 en pagina 33 + actualisatie Missierapport Nepal, nota CEDOCA, dd. 07/06/02) dus hieruit kan worden afgeleid dat ook familieleden van sympathisanten zich probleemloos op deze plaatsen kunnen vestigen. Bovendien wijst ook het feit dat uw tocht op weg naar India volgens uw verklaringen probleemloos verliep wijst er op dat de Nepalese autoriteiten u niet intensief zoeken (gehoor CGVS p. 8).
Tenslotte dient te worden opgemerkt dat ook voor uw echtgenoot, XXX, een bevestigende beslissing van weigering van verblijf werd genomen.
(...).".

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoekers als eerste middel aanvoeren:

"3.1.SCHENDING VAN MOTIVERINGSVERPLICHTING
Dat voor verzoeker de motivering onbegrijpelijk is en op niets slaagt.
Dat nochtans moet verwacht worden van de overheid indien zij een beslissing neemt tot weigering dat zij zich steunt op argumenten die het voor verzoekster duidelijk maken waarom zij wordt geweigerd en waarop de beschikking is gestoeld.
Dat echter in huidige casu moeilijk kan gesteld worden dat de overheid, het Commissariaat-Generaal haar beslissing steunt op afdoende argumenten om het voor verzoekers duidelijk te maken waarom zij werden geweigerd.
1. Het feit dat men het afdoet als een eenmalig incident en dat hij elders in Nepal zou kunnen verblijven wordt tegengesproken door zijn vrouw, die nadien gevlucht is omdat zowel zij als de ouders als de schoonouders werden lastiggevallen. men kan dus moeilijk stellen dat het een lokaal probleem zou zijn.
Dat de feiten gebeurd zijn in het kader van een politieke strijd.
Dat hij nog steeds zware gevolgen heeft omwille van wat hem overkomen is.
2. DAT DE BESLISSING GESTEUND IS OP ZOGENAAMDE TEGENSTRIJDIGHEDEN
Dat er geen enkele tegenstrijdigheid wordt aangehaald die kant noch wal raakt.
a). Met betrekking tot de periode van aanhouding, dat hij een maand werd aangehouden en zijn vader twee maanden werd aangehouden.
Dat hier een verwarring is ontstaan die niet aan hem te wijten is..

b) Dat hij effectief sympathisant was van de Mao Badi partij, doch dat hij nooit effectief lid is geweest. Dat dit op de DVZ nooit duidelijk is opgeworpen. Dat hij omwille van zijn hulp aan de Mao Badi werd gearresteerd.
Hier ook is geen anomalie noch een tegenstrijdigheid te vinden, het ene vult het andere aan.
Dat zijn verklaring op DVZ op een halve pagina werd genoteerd en zeer beperkt was.
c) Dat hij bij een manifestatie werd gearresteerd, dat het woord bijeenkomst, vergadering of betoging door elkaar gebruikt wordt en dat hierdoor verzoeker verweten wordt tegenstrijdig te zijn, wat zeker niet waar is.
Dat de mao Badi's op dat ogenblik een celebration of the party hadden, dat zich op verschillende wijze uitte en dat hij tijdens deze activiteit werd gearresteerd
Dat zijn vader effectief sympathieën had voor de Communistische partij dat dit nog niet wil zeggen dat hij voor de mao Badi's werkte, dus deze zogenaamde tegenstrijdigheid slaat op niets.
Dat hij de beslissing dan ook op geen enkele wijze kan aanvaarden als voldoende draagkrachtig om aan verzoeker duidelijk te maken dat haar aanvraag niet kan aanvaard worden en zelfs als bedrieglijk dient bestempeld te worden.
Dat deze beslissing dan ook dient vernietigd te worden en in afwachting hiervan dient geschorst te worden.";

2.1.2. Overwegende dat, op basis van artikel 52 van de Vreemdelingenwet, een asielaanvraag in de ontvankelijkheidsfase omwille van de kennelijke ongegrondheid of omwille van de bedrieglijkheid kan worden afgewezen; dat in casu de asielaanvragen van de verzoekende partijen, omwille van de kennelijke ongegrondheid, onontvankelijk zijn verklaard, zoals onomstootbaar blijkt uit de motivering van de bestreden beslissingen; dat uit de motivering van de bestreden beslissingen blijkt dat in het geval van de eerste verzoekende partij hiertoe wordt besloten op basis van een aantal tegenstrijdigheden in haar verklaringen en omdat zij als low-profile Maobadi haar vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie niet kon aantonen; dat in het geval van de tweede verzoekende partij hiertoe wordt besloten omdat zij als niet-politiek actief persoon evenmin de vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie heeft aangetoond; dat, na lezing van de verhoorverslagen die werden opgesteld naar aanleiding van de verhoren die plaatsvonden in de asielprocedures, dient te worden vastgesteld dat de vaststellingen die in de bestreden beslissingen werden gemaakt overeenstemmen met de inhoud van de verslagen; dat uit de gegevens van het administratief dossier niet kan worden afgeleid dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten onrechte zou hebben besloten tot het kennelijk ongegrond karakter van de asielaanvragen; dat uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan worden afgeleid dat de verzoekende partijen in kennis werden gesteld van de redenen waarom de desbetreffende overheid tot de door hen bestreden beslissingen is gekomen; dat bovendien de verzoekende partijen in wezen de opgesomde gronden betwisten noch weerleggen op basis waarvan tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvragen werd besloten; dat zij enkel pogen de waardering die door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen wordt gehecht aan deze asielmotieven af te zwakken; dat de verzoekende partijen er derhalve niet in slagen aan te tonen dat de bestreden beslissingen in rechte of in feite onvoldoende zouden zijn gemotiveerd; dat het eerste middel niet gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoekers als tweede middel aanvoeren:

"3.2 SCHENDING VAN DE BEGINSELEN VAN BEHOORLIJK BESTUUR
Dat verzoeker dan ook meent dat haar aanvraag tot asiel niet op een zorgvuldige wijze werd behandeld.
Dat verzoeker zeer veel vragen heeft over de wijze waarop dergelijk interview wordt afgenomen en
uiteindelijk geïnterpreteerd aangezien blijkbaar omwille van de volledigheid op het Commissariaat-generaal en de bondigheid waarmee het interview op de DVZ is afgenomen stelt het Commissariaat-generaal nu dat er anomalieën zouden zijn opgetreden ..
Dat men zich hiervoor beroept op drie feiten nl.
1. De termijn van aanhouding van zijn vader en hemzelf
Waarbij zijn vader twee maanden werd vastgehouden en hij een maand..
2. Dat zij op het Commissariaat generaal volledig is geweest met betrekking tot de juist manifestatie, en dat zij op de DVZ alleen in het algemeen heeft gesproken.
3. Dat zijn vader communistische sympathieën had dat dit inderdaad totaal verschillend is van de beschuldiging van de hulp aan Mao Badi's.
4. Dat de evolutie in Nepal van die aard is dat men aan de gemaakte verslagen geen enkele waarde meer kan hechten.
Dat het duidelijk is dat op basis van een te beperkte informatie tot een dergelijke beslissing is overgegaan..
Dat nu definitief de regering naar huis is gestuurd en de koning en het leger de macht heeft overgenomen en dat alle middelen worden ingezet om elke tegenstander te elimineren, wa(a)r uiteraard het voor LOW profile medestanders ook uiterst gevaarlijk maakt.
Hieruit blijkt al minstens dat de opgegeven redenen vergezocht zijn en op niets slagen.
Dat dit niet meer redelijk is gelet op de gevolgen die huidige beslissing voor verzoeker heeft.
Dat op dit ogenblik de situatie in Nepal uiterst gevaarlijk en gespannen is en dat hiermee zeker ook zou moeten rekening gehouden zijn op het ogenblik van de beoordeling.
Dat de aangehaalde argumenten bovendien om te besluiten tot het afwijzen van de aanvraag omwille van zogenaamd kennelijke ongegrondheid vanwege tegenstrijdige verklaringen tussen de DVZ en op het Commissariaat-generaal op niets slagen...
Dat het interview op het Commissariaat-Generaal afgelegd, zeer coherent, begrijpelijk en duidelijk was en getuigde van een gegronde persoonlijke vrees in hunne hoofde.
Dat er tussen man en vrouw geen enkele tegenstrijdigheid is en dat zij mekaar aanvullen.
Verzoeker heeft op dat ogenblik geen enkele wijze verklaringen afgelegd die niet met gekende feiten overeenkomen.
Hij heeft tevens onderstreept dat haar redenen onder de Conventie vallen en coherent waren.
Dat het Commissariaat-generaal zijn afwijzende beslissing dan ook niet kan beroepen op het feit dat het om een eenmalig feit zou gaan;
Dat verzoeker zwaar mishandeld is geweest door de Nepalese politie, en dat dit bevestigd wordt door zijn vrouw.
Dat verzoeker nogmaals het werkelijke gevaar wenst te benadrukken dat hij loopt bij een eventuele terugkeer aangezien de politie hem nadien is opnieuw komen zoeken, bij zijn ouders en schoonouders; dat hij immers ontsnapt is na de beschuldiging van medeplichtigheid van de overval op de bank.
Hun probleem is dus zeer ernstig en de beslissing van het Commissariaat-Generaal is dan ook onbegrijpelijk.
Dat verzoeker dan ook met aandrang vraagt huidige beslissing te willen vernietigen omwille van een onzorgvuldige benadering van hun problemen en de inbreuken gepleegd op zijn fysische integriteit..";

2.2.2. Overwegende dat, zoals uit de bespreking van het eerste middel is gebleken, de feitelijke vaststellingen in de bestreden beslissing niet fout zijn; dat het er aldus

op aankomt na te gaan of de besluiten die uit deze vaststellingen worden getrokken redelijk zijn en op zorgvuldige wijze werden genomen; dat in het verzoekschrift de verzoekende partijen, inhoudelijk gezien, voor een wezenlijk deel het eerste middel herhalen en dit aanvullen met de stelling dat de beslissingen zouden zijn genomen op basis van achterhaalde rapporten; dat het evenwel blijkt dat de rapporten die werden gebruikt bij het nemen van de bestreden beslissingen in juni 2002, ruim nadat de noodtoestand was afgekondigd in Nepal, werden geactualiseerd; dat uit deze update blijkt dat de low-profile Maobadi nog steeds over een intern vluchtalternatief beschikken; dat aldus niet wordt aangetoond dat de beslissingnemende partij ten onrechte zou zijn overgegaan tot de bestreden beslissingen; dat alleszins de onredelijkheid en de onzorgvuldigheid die aan de beslissingnemende partij wordt verweten niet wordt aangetoond; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op acht december tweeduizend en drie, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	kamervoorzitter,
	K. VANHOUTTE,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

K. VANHOUTTE. **A. BEIRLAEN.**